Anul al 58-lea

8 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 6 lei

8 Pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 53 Miercuri 26 Februarie 1941 C I

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE ÎN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE ÎN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

PERIFERIA

Pentru cercetătorii problemelor sociale ori pentru cronicarii cotidianului cari scot în evidență toate fețele acestor probleme, generalizarea este mai mult decât o greșeală, e un păcat pe care noi l-am evitat totdeauna. De aceia ni se pare nedreaptă și cu nimic justificată imputarea pe care un cititor al nostru, învățător în cartierul „Apărătorii patriei", ne-o face, afirmând că în articolul nostru privitor la participarea elementelor periferice — în care predominau cei de culoare tuciurie — la tristele evenimente din 21—23 Ianuarie am fi avut aerul de a nu cunoaște viața de muncă, de lipsuri, dar de cinste adevărată, a marei masse a locuitorilor mahalalelor.

N'am generalizat nici de data aceasta și știm că vinovăția câtorva delicvenți cari locuesc la periferie nu poate atinge cu nimic imensa majoritate a celor cari, modești și umili, își câștigă cu trudă hrana lor și a familiei lor.

De mii de ori am atras atenția diriguitorilor țării și în deosebi edililor Capitalei asupra situației triste în care se găsesc mai toate cartierele mărginașe al Capitalei și cunoaștem, acum mai ales, în vremurile acestea de scumpete, nevoile mari ale celor cu venituri mici și cu o droae de copii.

„S'a încercat și se încearcă ceva prin înființarea de cantine, operă lăudabilă, care nu înseamnă însă — scrie cititorul nostru — nici măcar numărul suficient de baloane de oxigen pentru prelungirea agoniei, și ați gândi la fel dacă ați vedea zilnic, ca mine, elevi în clasă cărora doar inima le mai bate în scheletul acoperit de piele..."

Din nenorocire, în acest domeniu multe, imens de multe, mai sunt de făcut, începând dela locuințele insalubre cari dau periferiilor un aspect nedemn de Capitala unei țări, până la îngrijirea atentă a vlăstarelor nevârstnice, ale celor cari de abea își câștigă existența.

Populația periferiilor sporește mereu cu cei veniți dela sate, ori de prin orașele mai mici, oameni fără o meserie precisă și permanentă — deci nu muncitori calificați — cari se stabilesc în Capitală atrași de iluzia că în vâltoarea marelui oraș traiul este mult mai leznicios.

Această aglomerare a mers în ritm cu mania oficialității din trecut, de a se face totul pentru aparență și spoială la Centru — exproprieri de miliarde, construcții uluitoare, dărâmări de imobile fastuoase și solide, parcuri imense, etc., — imitând țări mari, bogate, cu gospodărie solidă, cari făceau autostrade, clădiri monumentale, dar se gândeau deopotrivă și la cei dela periferiile orașelor ori din satele atât de mult date la noi uitării.

În Germania de pildă dela 1933 până la 1939 s'au construit, pentru muncitori, 1.963.652 de locuințe cu 3—4 camere fiecare, ceeace s'ar fi putut face și la noi, firește proporțional cu mijloacele noastre, cu numărul muncitorilor calificați etc., etc., dacă în trecutul de dureroasă aducere aminte miliardele stoarse cetățenilor nu s'ar fi întrebuințat în felul știut.

E timpul să ne trezim din letargie și să dăm mai multă atenție satelor și mahalalelor acolo unde locuesc cei mulți și necăjiți.

În prealabil, în Capitală trebue să se facă o decongestionare radicală a periferiilor. Să fie trimiși la urma lor toți cei cari n'au nici un rost în București, cei fără nicio meserie precisă, cei cari nu-și justifică mijloacele de trai. Să se creeze colonii de muncă pentru vagabonzii valizi; să fie internați infirmii cari trăiesc din cerșetorie.

În acelaș timp primăria, cu concursul guvernului, să pornească o operă pozitivă de salubritate, a cartierelor, de ajutorare a muncitorilor adevărați, împovărați de familii grele, să întreprindă o acțiune dârză de adevărată asistență socială și umană.

Să nu uităm că tot ce facem pentru cei mulți este menit să consolideze solidaritatea națională, să niveleze lipsurile, să restabilească perfecta coheziune între clasele sociale și mai ales, să sublinieze credința că munca, cinstea și respectul legilor sunt singurele cari dau, pentru toți, roadele așteptate, într'o societate dreaptă și temeinic organizată.

DUCELE A VORBIT LA TEATRUL ADRIANO DIN ROMA IN FAȚA ȘEFILOR FASCIEI ROMANE

Roma, 23 (Rador). — *Agenția Stefani transmite:*

Ducele a ținut Duminică după amiază un discurs la Teatrul Adriano, unde s'a dus să asiste la raportul șefilor fasciei romane.

În drum spre teatru, Ducele a fost salutat cu cel mai viu entuziasm de mulțimea enormă ce se îngrămădise pe parcurs și în împrejurimile teatrului cu mult înainte de ora fixată pentru raport.

În așteptarea Ducelui, mulțimea cânta imnuri războinice și imnurile Revoluției Fasciste, preamărea prin strigăte valoarea forțelor armate și își manifesta încrederea nesdruncinată în victorie.

Sala teatrului, decorată cu drapele, este arhiplină de fasciști în uniformă. Scena este împodobită cu un panou decorativ simbolic, reprezentând Victoria; în fața panoului este estrada depe care va vorbi Ducele. În jurul estradei sunt membrii guvernului.

Sosirea ambasadorului Germaniei, care ia loc într'o lojă, este salutată cu cele mai vii aclamații pentru victoria comună, pentru Hitler și pentru Germania.

Secretarul partidului, împreună cu trei vice-secretari, așteaptă sosirea Ducelui, pentru a-l primi.

În sala mare a teatrului, 20 de „balilla muschetari", simbol al tineretului războinic italian, sunt aliniați într'o atitudine de mici soldați. Sunt deasemenea prezenți reprezentanți ai tuturor categoriilor de miliției fasciste.

La orele 17 și 10 minute, trompetele de argint ale celor 20 de „balilla muschetari" dau semnalul sosirii Ducelui. Sunetele trompetelor sunt acoperite de ovațiile formidabile ale mulțimii. Numele Ducelui este strigat cu o forță uriașă în interiorul sălii și repetat apoi de poporul adunat în piață.

Secretarul federal al Romei adresează salutul Ducelui, afirmând că fascismul roman, conștient de misiunile sale, este în rând, alături de soldații cari luptă pe toate fronturile.

DECLARAȚIILE DUCELUI

Ducele a început prin a spune că a venit să asiste la raport pentru a simți temperatura fascistă și a rupe tăcerea, care îi este scumpă mai ales în timp de război.

Nu de opt luni suntem în război — a continuat Ducele. Suntem în război de șase ani, adică dela 3 Ianuarie 1935. A venit apoi apelul generalului Franco, la care nu puteam să nu răspundem: era datoria noastră să-i sărim în ajutor. În realitate suntem în război dela 28 Octombrie 1922, când ne-am ridicat împotriva lumii plutocratice, masonice și capitaliste.

În Septembrie 1939 noi eram a doua zi după răsboi. Nu puteam aștepta să fim cu totul gata, căci istoria nu ne permite să așteptăm. Italia a imobilizat imense forțe inamice, înlesnind astfel strălucite victorii germane. După eșirea din luptă a Franței, a rămas în fața Noastră Inamicul No. 1, împotriva căruia vom lupta până la ultima picătură de sânge.

EFECTIVELE ITALIENE DIN LIBIA

Italia a trebuit totdeauna să ducă răsboaie mai îndepărtate și mai grele. În primele patru luni de răsboi, am fost în măsură să dăm inamicului lovituri foarte puternice. Libia recucerită de fascism, a fost considerată totdeauna ca punctul strategic cel mai important. Între 1 Octombrie 1937 și 31 Ianuarie 1941 ,peste 14.000 ofițeri și peste 356.000 soldați au fost trimiși în Libia și constituiți în două armate: a 5-a și a 10-a. Au mai fost trimise în Libia 1.900 tunuri de toate calibrele, de tipurile cele mai recente, și peste 15.300 mitraliere, 11.000.000 obuze artilerie, peste un miliard de proectile pentru armele portative, 24.000 tone de obiecte de echipament, 759 care înarmate etc.

Aceste cifre demonstrează că pregătirea a fost bine făcută. Soldații cari luptă în Imperiu fără să poată spera că vor primi întăriri, sunt cei mai îndepărtați, dat totdeodată cei mai apropiați de inimile noastre.

La 9 Decembrie a început bătălia care ne-a luat-o înainte cu câteva zile și care l-a adus pe inamic la Bengazi. Noi nu mințim cum fac englezii ipocriți. Am rezistat cu înverșunare, iar uneori cu furie. Vom spune întotdeauna adevărul, disprețuind orice falsificare. Evenimentele din ultimele luni n'au făcut decât să întărească ura noastră, ceeace este necesar.

Luptele din Albania și Mediterana

Ultima redută a englezilor în Balcani era Grecia și Grecia n'a voit să renunțe la garanția britanică. Era necesar s'o înfruntăm și asupra acestui punct acordul tuturor factorilor militari responsabili a fost absolut. Soldații italieni din Albania au fost

DUCELE

minunați, scrind pagini de glorie de proporții legendare, cari se vor impune lumii întregi. Pierderile grecești sunt foarte ridicate. Va veni în curând primăvara, și odată cu frumusețea acestui anotimp va veni și frumusețea luptei noastre.

Pierderile englezilor sunt și ele mari. A afirma, cum o fac englezii, că pierderile lor în cursul bătăliei de 60 de zile din Cirenaica, nu au depășit totalul de 2000, morți și răniți, înseamnă a voi să adaugi o notă grotescă unei drame. Inseamnă a voi să te întreci pe tine însuți în materie de minciună nerușinată, ceace va părea greu în ce privește pe englezi. Ei trebue să adauge cei puțin un zero la cifra comunicatului lor.

Dela 11 Noembrie, de când avioanele torpiloare engleze, pornite nu de pe bazele elene, ci de pe un vas portavioane au dat atacul, pe care de altfel l-am recunoscut, dela Tarenta, evenimentele răsboiului ne-au fost potrivnice. Trebue să o recunoaștem, am avut zile mohorâte. Aceasta este soarta tuturor răsboaielor. De tot deauna. Gândiți-vă la răsboaiele punice. Se pare că Roma va fi distrusă. Dar la Zama Roma a distrus Cartagina și a făcut-o să dispară pentru totdeauna din istorie și din geografie. Puterea noastră de a ne ridica din nou în domeniul moral și material este pur și simplu formidabilă și constitue una din caracteristicele rasei noastre. In special în acest răsboi, care are ca, câmp de luptă lumea întreagă și care aruncă în bătălie, direct sau indirect, continente întregi, pe oceane, pe uscat și în văzduh, numai bătălia finală contează. Este sigur că lupta va fi grea; că lupta va fi de lungă durată este deasemenea foarte probabil. Dar rezultatul final este victoria Axei.

Anglia nu poate învinge

Anglia nu poate învinge în acest răsboi. Vă voi demonstra acest lucru cu stringență logică. Aci credința este sprijinită de fapte. Această demonstrație pleacă dela o premisă dogmatică: orice s'ar întâmpla, Italia va merge alături cu Germania, până la capăt. Acei cari s'au lăsat ispitiți să presupună altceva uită că alianța dintre Germania și Italia nu este numai o alianță între două state, două armate sau două diplomații ci și între două popoare și între două revoluții menite să dea pecetia acestui secol. Colaborarea celor două forțe armate este bazată pe camaraderie și cordialitate. Germanii știu că Italia suportă greutatea a 2.000.000 soldați și a unor enorme forțe de aviație și de artilerie. Atitudinea soldaților germani în Sicilia și în Libia este absolut perfectă, demnă de o armată puternică și de un popor tare. Puterea de răsboi a Germaniei nu a scăzut, ci a crescut. Pierderile ei în oameni și material sunt minime. In primul rând, comandamentul este în mâinile puternice ale Fuehrerului, care, începând ca simplu soldat, a știut să dea poporului său avântul revoluționar.

In al doilea rând, armamentele germane sunt infinit superioare celor engleze.

In al treilea rând, Europa orientală este aproape toată împotriva Angliei.

In rândul al patrulea, spre deosebire de răsboiul din 1941-1918, blocul englez n'are nici o valoare.

In al cincelea rând, moralul popoarelor Axei este mai bun decât al englezilor. Axa luptă pentru victorie, pe când Anglia luptă ca să supraviețuiască. Este o prostie să se vorbească de pace separată și este imposibil să se slăbească moralul poporului italian, oricât de mult ar fi bombardate orașele noastre.

In al șaselea rând, Anglia este singură și cere ajutor urgent dela Statele Unite. Ar trebui însă ca acest ajutor să vină așa încât să depășească puterea germană.

In al șaptelea rând, când Anglia va fi bătută, răsboiul va fi terminat.

In rândul al optulea, Italia are o situație de primul plan. Inarmările ei cresc pe fiecare zi, grație sacrificiilor pe cari le fac muncitorii ei.

In al nouălea rând, Italia este mândră că a îndrăznit să se măsoare cu Marea Britanie. Popoarele devin mari dacă au curajul de a cuteza.

In rândul al zecelea, pentru a învinge Axa armatele engleze ar trebui să invadeze continentul, lucru la care nici un englez nu s'a gândit vreodată.

Intervenția Statelor Unite ale Americei se bazează pe iluzia de a fi o democrație și se mai bazează pe minciuna unui atac al Axei contra Americei, dar invadarea Americei este o fantezie ridicolă.

Poporul italian fascist merită victoria și o va avea

Adresându-mă vouă, am voit să vorbesc întregului popor italian, care muncește. Poporul italian fascist merită victoria și o va avea, căci el suportă cu o demnitate exemplară sacrificiile ce-i sunt cerute: va avea victoria Italiei, cu pace și justiție.

Adunarea generală a Societății inginerilor agronomi din România

D. general SICHITIU, ministrul agriculturii, rostindu-și cuvântarea

(Darea de seamă în corpul ziarului).

ACTIVITATEA DIPLOMATICĂ

Săptămâna expirată a înregistrat pe teren diplomatic internațional două fapte care au produs la început senzație și comentarii felurite, dar cari puțin timp în urmă au fost reduse la proporțiile lor reale prin precizări și declarații cu caracter oficial.

A fost mai întâi „declarația dela Ankara" făcută de guvernele turc și bulgar. Eveniment politic și diplomatic de o incontestabilă însemnătate, nu atât prin conținutul declarației, care nu aduce nicio schimbare raporturilor de prietenie dintre Turcia și Bulgaria, consacrate printr'un tratat în vigoare, cât mai ales prin importanța momentului când ea se face. Regiunea balcanică este azi în atențiunea generală. Războiul din Albania a actualizat importanța din punct de vedere și politic și militar al acestei regiuni, în care atitudinea fiecărei țări poate avea o influență asupra desfășurării unor eventualități posibile sau probabile. Bulgaria și Turcia au ținut să-și fixeze atitudinea lor prin declarația dela Ankara care — după cum rezultă din precizările oficiale făcute de o parte și de cealaltă — corespunde în totul intențiilor și politicei pașnice ale celor două țări. Așa a fost dealtfel considerată declarația dela Ankara și în comentariile venite dela Berlin, Roma și Londra și presa din Sofia ca și cea din capitala Turciei, subliniază că acordul turco-bulgar n'a urmărit decât consolidarea păcii în Balcani prin reafirmarea principiului de neagresiune care stă la baza politicei celor două țări.

Al doilea eveniment, care a format obiectul comentariilor, a fost pretinsa propunere de mediație pentru pace pe care ar fi făcut-o Japonia printr'un mesagiu adresat la Londra.

Lămuririle și precizările oficiale au redus și acest eveniment la proporțiilor lui reale.

Știrea a fost adusă la cunoștința lumii printr'o declarație a subsecretarului de stat britanic la ministerul de externe, făcută în Camera Comunelor. A urmat — cum era de așteptat — discuțiunea asupra sensului adevărat al acestei declarații și anume dacă a fost vorba într'adevăr de o propunere de mediație din partea Japoniei ori de o simplă afirmare de principiu. Explicațiile date de d. Matsuoka, ministrul de externe japonez, au precizat că n'a fost o propunere de mediadaiție ci o simplă reafirmare a intențiilor pacifice ale Japoniei.

D. Matsuoka a declarat reprezentanților presei că în calitatea sa de ministru de externe al Japoniei, „n'a oferit niciodată vreunei națiuni din lume o mediație pentru restabilirea păcii mondiale", dar că, răspunzând la o întrebare a d-lui Eden în chestiunea privitoare la mediația Japoniei în conflictul dintre Thailand și Indochina franceză, d-sa și-a exprimat în acest răspuns „părerea cu privire la restabilirea păcii mondiale".

D. Matsuoka a mai adăugat că „răspunsul pe care l-a dat d-lui Eden n'a conținut nimic care ar putea fi interpretat drept o propunere de mediație în războiul mondial".

In legătură cu acest răspuns — după cum rezultă și dintr'o telegramă a corespondentului agenției „D N. B." din Tokio — este și declarația făcută la o conferință de presă de baronul Ishi, conducătorul biuroului de informații și purtătorul de cuvânt al ministerului de externe japonez.

Inspirat tocmai din răspunsul dat de ministrul de externe d-lui Edene baronul Ishi a declarat că „Japonia este gata a lua asupra ei rolul de mijlocitor sau a trece la orice acțiunii care ar duce din nou la raporturi normale nu numai în Asia mare de răsărit ci în oricare alt punct al lumii".

Atât prin răspunsul dat la Londra cât și prin această declarație a baronului Ishi — spun cercurile autorizate japo-

(Continuare în pag. 2-a)

Se desmint svonurile alarmante cu privire la situația din regiunile petrolifere

COMUNICAT OFICIAL

Președinția consiliului de miniștri este informată că, în sânul populației ce locuește în zonele petrolifere domnește o mare neliniște provocată de svonurile răspândite în ultimul timp că va fi evacuată în alte regiuni, ca măsură de siguranță contra bombardamentelor aeriene engleze.

Se dă cea mai categorică desmințire acestor svonuri.

Trenurile de călători vor circula normal cu începere dela 26 Februarie

Se aduce la cunoștință, că începând de Miercuri 26 Februarie 1941, se reia mersul normal al trenurilor de călători, atât pe liniile principale cât și pe cele secundare, cu trenuri rapide, accelerate și de persoane, după următoarele itinerare:

(In corpul ziarului, noul mers al trenurilor).

PE COASTA CANALULUI MÂNECII

Un tun german cu tragere lungă pe poziție

Acțiunea d-lui general Antonescu pentru sprijinirea populației evacuate și ajutorarea refugiaților

Continuând publicarea înfăptuirilor guvernului, redăm astăzi date asupra acțiunii întreprinsă de d. general Ion Antonescu, pentru sprijinirea populației evacuate și ajutorarea refugiaților.

Au fost ajutați 234.714 refugiați:

Învățători, preoți, funcționari	34.434
Avocați	589
Muncitori	6.200
Studenți	2.200
Elevi	11.771
Țărani, agricultori	165.307

Din aceștia au fost plasați până la 15 Noembrie:

Învățători, preoți, funcționari	32.231
Avocați	457
Muncitori	6.200
Studenți	1.500
Elevi	11.771
Țărani agricultori	100.000

Avocaților li s'au dat ajutoare individuale de instalație de 20—40.000 lei.

Medicii, farmaciștii și profesorii din învățământul muncitoresc au fost plasați prin ministerul muncii și sănătății.

Bunurile destinate improprietăririi refugiaților sunt:

163.181 hectare terenuri arabile;

14 fabrici agricole de spirt;

49 mori comerciale;

178 mori țărănești.

In afară de ajutoarele date de ministere și instituții (câte 2—10.000.000 lei) ,s'au dat de comisariatele pentru refugiați prin subsecretariatul de stat al refugiaților, 89.786.285 lei. S'au mai pus la dispoziție în acelaș scop 50.000.000 lei.

S'a alocat un fond de 50.000.000 lei pentru funcționarii refugiați ai ministerului de interne.

S'au distribuit gratuit 24.000 haine.

Crucea Roșie din București a dăruit haine în valoare de 12.500.000 lei; Cercul Basarabenilor lei 2.500.000.

S'au instituit cantine în București și pe lângă toate prefecturile din toată țara.

Refugiații au avut asigurată hrana gratuită la aceste cantine.

Mersul cercetărilor asupra rebeliunii

Comunicat oficial

Descinderile și percheziițile efectuate de autorități în Capitală și în provincie, au dat rezultatele următoare:

In Capitală au fost arestate 4.638 persoane, dintre care Tribunalul Militar al Capitalei a eliberat 1.253. Printre ultimii arestați este Ștefan Ionescu, dela ziarul „Cuvântul".

In provincie au fost arestate 4.714 persoane, printre care se menționează următorii șefi de rebeli: Moldoveanu Gr., fals inginer din Bacău și Teodor Ghețu din Brăila.

Tribunalul Militar al Capitalei a judecat în ziua de 22 Februarie 1941, 35 persoane, care au luat parte la rebeliune și a pronunțat 20 condamnări și 15 achitări.

Au fost condamnați: la 5 ani muncă silnică: Tăeru Ion, țesător și Rusu D., urzitor; la 3 ani închisoare: Ion Duță, plugar; la 2 ani închisoare: Frățilov Petre, pulgar; Bălan Ion, plugar; Rogojinaru Ion, plugar; Ilie Neagu, plugar; Tatu T. Alexandru, plugar și Gheorghe Poșorcan, plugar; la 6 luni închisoare: Marin D. Gureșoaia, plugar și Ioan T. Dumitrache, mecanic; la 3 luni închisoare: Nicu Ilie Cristea, plugar; Dumitru St. R. Dobre, plugar; Gheorghe I. Gheorghe, plugar; Ion Dandilov, tesător; Dinu Constantin, muncitor și Nicolae Chivu, muncitor; la 2 luni închisoare: Victor Gh. C. Cristea, plugar; la 1 lună închisoare: Dumitru Iordan, mecanic; la 20.000 lei amendă: Ștefan M. rentier.